

De rattenvanger

Alle beroepen zijn eervol en zeker als ze nuttig zijn en voor de volksgezondheid veel betekenen. Dit is het geval voor Robert Vlassenbroeck, die jarenlang de officiële rattenvanger van Oostende was en nu geniet van zijn pensioen.

Robert is een rasechte Oostendenaar. Hij werd geboren in 1933. Na zijn schooljaren kwam hij in de stedelijke werkhuizen terecht. Toen er plots over het hele land een rattenplaag losbarstte, moesten de gemeenten zo vlug mogelijk rattenvangers aanstellen. Tegelijk organiseerden de gemeenten snelcursussen in rattenverdelging. De nieuwe functie van rattenvanger was een uitgelezen job voor Robert Vlassenbroeck. De man had nergens schrik voor en bovendien kon hij als rattenvanger het hele jaar buiten zijn. Vooral in de periode dat grote muskratten onze streken teisterden, had hij enorm veel werk.

Langs sloten en wateringten moeten ratten opgeruimd worden. (1994)

Levend verbrand

Toch kon Robert de rat niet als grote vijand beschouwen. Hij ziet hem als een tegenstrever voor wie hij respect heeft. Eén anekdote uit zijn rijk gevulde loopbaan wilden we u niet onthouden. Zo zocht Robert ook naar ratten rond het oud VGO-terrein aan het Bosje. Tevens ruimde hij er wat afval op. Zo gooide hij papier en andere zaken in

een vat om de boel met een brandende krant in brand te steken. Toen klonken vanuit het vat schrille kreten. Een rat had een nest jongen in het vat geworpen. Op het schrille geluid kwam de moederrat aangestormd. Ze sprong in het vat bij haar jongen, maar kon die niet meer redden. Ook zichzelf ont kwam niet meer uit de vlammen. Robert Vlassenbroeck zweert dat hij nooit iets gezien of gehoord had.

Het vreselijke gehuil van machteloosheid en pijn van die moederrat die haar kleintjes niet kon redden terwijl ze zelf de vuurdood onderging.

De moederrat had zichzelf kunnen redden, maar deed dit niet. Dat gekerm bleef bij Robert nog vele jaren naklinken. Dat moederinstinct, al was het maar van een rat, bleef altijd in het geheugen hangen. „Zoiets zou ik zeker nooit meer doen”, verklaarde Robert achteraf. „Het was te vreselijk.”

Nuttige zaken

Het aantal ratten dat Robert onschadelijk heeft kunnen maken, loopt in de duizenden, want tegenover elke Oostendenaar staat minstens een rat.

Soms doen ze ook nuttige zaken. Zo wist Robert Vlassenbroeck te vertellen dat ratten soms een opening graven in het samengeklitte vuil van een verstopte riool, zodat het afvalwater opnieuw kan doorstromen. Over ratten en muskratten kan Robert uren vertellen. Nu is hij al enkele jaren met pensioen, maar hij heeft geen tijd om zich te vervelen. Zo is hij actief betrokken bij het Oostendse carnaval. Kan het ook anders met een traditie van de *Rat Mort*?

Robert Vlassenbroeck toont twee gevangen muskratten.